

~~RECEBUT~~ ~~Sobre~~ UN PROJECTE SOBRE
LA DEL
PER UNA CATALUNYA OBERTA AL FUTUR.

Parce que A rectifica
un article que recibí
Universitat Autònoma de Barcelona
Mo se com a

Goy0855(1a)

En aquesta penúltima dècada del segle, resulta ja evident, per a qualsevol observador de qualsevol ideologia, que estem vivint una profunda crisi dels fonaments de la nostra civilització que afecta radicalment les esferes política, econòmica, social i ecològica, i fins i tot els àmbits dels comportaments més íntims, de l'individu i de la vida privada. L'orgullosa societat industrial, qualificada ja per alguns com societat post-industrial, que es va assentar en la teoria optimista i acrítica del progrés ininterromput, linial i sempre ascendent, ha anat vivint, des de finals de la segona guerra mundial, signes eloqüents i inquietants d'un difús malestar col·lectiu.

Aquest malestar va cristal·litzar espectacularment en la viscosa crisi social i cultural de 1968 i es va cronificar sordament a partir de la dramàtica inflexió del creixement econòmic i de l'equilibri social produïda arran de la crisi que es manifesta especialment des del 1973, i que va estroncar definitivament qualsevol possibilitat d'optimisme ingenu davant del futur.

La crisi econòmica en les societats desenvolupades, la misèria crònica i el desempar de les nacions subdesenvolupades i amb economies dependents, la plaga de l'atur irreductible, la pressió consumista que fetitxitzava els objectes i genera perpètuament noves necessitats, l'angoixa induïda per la carrera armamentista, la instrumentalització de la ciència al servei dels poders destructius o egoïstes, els gravíssims i sovint irreversibles danys produïts al medi ambient natural pel nostre model social, així com la desertització dels camps i la degradació de la vida urbana a les ciutats, són alguns dels factors que més negativament incideixen en la consciència dels ciutadans, creant un clima d'inseguretat i d'angoixa, plasmat en índexs tan eloqüents com l'increment de la delinqüència, amb l'aparició de noves formes delictives, i l'extensió de les enfermetats psíquiques, en particular del "stress" i de la depressió.

Les ideologies i els models socio-polítics mimèticament heretats del segle XIX ja no són capaços de donar resposta a molts problemes nous i acucians, tant de la vida pública com de la vida privada i quotidiana, tant del món del treball com de l'administració de l'oci.

Tanmateix, les últimes dècades han vist aparèixer nous coneixements i instruments científics i tecnològics que prometen incidir d'una forma altament positiva en el progrés econòmic i social. En el camp de l'electrònica, de la informàtica, de la bioquímica, de l'enginyeria genètica, de la cibernètica i de la telemàtica, per exemple, s'han produït innovacions espectaculars que en teoria podrien constituir una gran contribució al desenvolupament i al benestar físic i psíquic de l'home.

En molts casos, però, aquests avenços científics i tecnològics han trobat aplicacions pràctiques que contradiuen l'afiançament o l'aprofundiment de la democràcia social i incrementen la concentració del poder en mans d'èlites privilegiades o de l'Estat. Valguin els exemples de les noves indústries culturals transnacionals i transmediàtiques, propietàries d'eficacíssims megamitjans de comunicació planetària al servei dels seus interessos, o la creació de sofisticats i devastadors enginyers bèl·lics que incrementen el poder terrorífic de l'arsenal atòmic custodiat pel poder militar. Fenòmens d'aquesta naturalesa qüestionen el paper de la ciència i de la tècnica en la societat actual i revelen els

1
Caracter de
socialista
retrograda

2
Referència
Regeneració
nista

3

4

5
Miles a
las ciencias
tecnológicas

6
y el
progreso

equívocs que es deriven d'una noció ingènua i acrítica de la paraula "progrés".

7 Davant d'aquesta profunda crisi de civilització, que castiga amb especial duresa les classes populars i les classes mitges, i que margina sectors cada vegada més amples de la població, hem decidit obrir un espai de reflexió col·lectiva i convocar un ample debat interprofessional i interdisciplinari que contribueixi a una clarificació ideològica de vocació progressista i socialista.

8 Creiem que, en aquesta hora difícil de recerca d'identitats, el triangle territorial català, pont llatí entre les cultures francesa, italiana i castellana, pot exercir un paper cabdal en l'oferta d'una alternativa cultural progressista i mediterrània.

9 La seva ubicació, la seva cultura i la seva història, fan de Catalunya un esglaó clau, entre el Nord industrial i el Sud prefe-
 rentment agrícola i orientat cap a la natura, un país de síntesi i d'integració, amb l'amplitud tolerant pròpia de la civilització mosaic del Mediterrani. Per això, pensem que en aquest àmbit pot prendre cos, com a fruit d'un debat col·lectiu meditat i rigorós, un projecte cultural i social de disseny progressista, imaginatiu i no dogmàtic, amb profunda visió de futur. Si, des de Catalunya, som capaços de jugar aquest paper, estarem donant alhora l'única resposta seriosa al gran repte que com a poble tenim plantejat: la nostra construcció nacional. Un objectiu que, fora d'aquestes coordenades, pot convertir-se en un entreteixit de nostàlgies regressives i d'idealismes ingenus, un foc d'encenalls susceptible de totes les manipulacions.

10 El nostre projecte, doncs, vol també esdevenir una alternativa exemplar al pragmatisme rutinari i conservador de l'actual Govern català, i vol constituir una base sòlida on es pugui basar un projecte de construcció nacional i progressista per a la Catalunya d'avui, oberta i encarada vers les grans transformacions que han d'acompanyar el canvi de segle.

11 En aquest objectiu, ens proposem desenvolupar un debat obert i interdisciplinari sobre els grans temes que ens plantegem en aquestes darreries de segle, des dels derivats de la crisi i el procés de canvi científic i tecnològic fins als relacionats amb la vida quotidiana, tractant d'imbricar i relacionar els diversos grups interessats en cada temàtica, que es troben sovint isolats.

12 Pensem que aquesta reflexió col·lectiva pot contribuir a un treball de conjunt de tots els sectors que avui estan interessats en la formulació d'una alternativa socialista per a la Catalunya dels anys 80.

13 Ens proposem, en fi, elaborar a partir d'aquesta discussió, materials que puguin ser útils a l'hora de formular una proposta programàtica per l'autogovern català.